

2940

Systematiskt register.

A:p	Gengångare	3
A:r	Spökeri	4
B:f	Drömmar	5
E:d	För att få god fångst	6
E:d	Dåligt möte vid fiske	7
E:d	se även L:a	8
E:d	Skydda nät mot häxeri	9
E:d	se även L:a	10
E:d	Vissla	11
E:d	Bränna åtföring	12
E:d	Mura in vinflaskor	13
E:d	Avvärja hög sjö	14
E:d	Taga fiskelycka	15
E:d	se även L:a	16
E:d	Förhäxade fiskredskap	
E:e	Spetsigt föremål	
I	Dropp ur näsan (Talesätt)	
I	Barngråt (Talesätt)	

108 S.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I	Tack för maten (talesätt)	17
I	Uppmaning att äta	18
I	Om en som är ond	19
I:f	Skämtramsa	20
I:c	"En kulen afton..."	21
"	"Det var en fredagsmorgon..."	23
"	"Vid Kungsholms strand..."	26
"	"Dina rosenröda kinder..."	27
"	"Och Georg sjöman tog ömt i famnen..."	29
"	"Jag hade mig en huld och trogen broder..."	31
"	"En liten visa jag ämnar sjunga..."	33
"	"Hon satt på klippan..."	36
"	"O du min vän som står..."	41
"	"En sommarafhton i gröna lunden..."	43
"	"Jag sjunga vill en liten enkel sång..."	45
"	"Förlåt att jag nu sjunga vill en sång..."	47

2940

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I:c "I stora staden London..."	50
" "Vem är din vän..."	52
" "Nu vill jag beskriva min levnad..."	53
" "Farväl min vän, jag far ut på böljan blå..."	55
" "Åt havet vid den lugna stranden..."	58
" "Förlåt kamrater alla..."	60
" "I giftastankar..."	62
" "En visa jag för er vill sjunga..."	64
" "O farväl Sveriges dalar och fjäll..."	67
" "På Italiens nejder..."	68
" "Den gröna björken..."	70
" "Vill ni kamrater höra..."	72
" "Långt upp i Västerbotten..."	75
" "Jag är en ung och glad sjöman..."	76 ? saknas.
" "Mamsell Amanda..."	79
" "I året 1880..."	80
" "Från Bohuslän en gång..."	82

2940

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I:c	"Nu jag vandrar ikring..."	84
"	"När som jag fyllt mitt sjuttonde år..."	85
"	"Det var en dag..."	86
I	Ordstäv och ordspråk	96
I:h	Gåta	106
K:f	"Svea fisar"	107

J:c	"Jungfrun sate i kommosen --"	88
"	"Jag är född i en kyrka --"	90
"	"Kom också in här en kyrkogård --"	92
"	"Det var en dygdom i jättevärlden här --"	94

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Här bodde förr en greve
på Läddesborg, som de sa blev förgiftad,
och som jag tror hette Hamilton. Han sick
igen. Jag hade en faste sör rullade sill
och en natt när hon rullade hem, sör hon
ett skipage komma emot sig på vägen och
den döde greven satt i vagnen. Hon tog
ett steg åt sidan men hästen stötte till
henne så att hon föll i gropen. I det-
samma upphörde bulleter och vagn och häs-
ter varo försvunna. Det var Hamilton som
sick igen.

Gensöngare:

2940

När jag var liten, var det en gång en galäse, som skulle gå härifrån till Malmö. Den var mycket hårt lastad, men vinden var svag. Besättningen bestod av kapten, hans fru, son och systerson. Men när de kommo ut ~~z~~ i bukten började det att blåsa och galäsen gick till botten. Alla ombordvarande drunknade och man fann aldrig någon av dem. Min mor som kände kaptenens syster och brukade gå och hälsa på henne satt en kväll med henne i trädgården. Då kom hennes broder kaptenen plötsligt upp från sjön och gick rakt upp mot ljuset. Men när han kom fram dit försvann han. De sätto honom båda två. Han gick igen, ty han hade inte fått vila i vigd jord.

Gengångare.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

2940

Det var en gning två kvinnor, mor och dotter härifrån, som varo ute och gick.
Då kom där en vagn i vildfart och stanade strax innan den mötte dem, och så hoppade en karl av och sprang rakt mot dottern, men ett steg ifrån henne försivann och skipaget med. "Sig mor!" sade dottern. "Tyst tös," sade modern. Men nästa dag berättade modern att hon sett precis detsamma. Det var spöken.

Spökeri.

4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Drämmar om svart och vitt betyder
dödsfall, om frukt och ägg betyder
sjukdom, om lus betyder parigar, saint
drämmar om död betyder repn.

Om drämtydning.

Sköna
Folkminnesarkiv
Västerås
1930

5 Mycket bra
LUND'S UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV
Ber av Albert Pettersson
Gödd 1894 i Väderö 2940

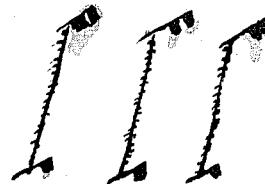
När jag en gång köpte en
närding efter en död, fann jag på denna flera
små pössar och när jag knöt upp dem var de fulla
av dyveladräck. Det var gjort för att få fisk, sa de gamla.

För att få god
fängst.
Man kunde också sätta flygrönn på näten. Det
fjorde samma nytta.

2940

Här är en gammal kvinna som Dåligt möte vid fiske.
det inte är bra att möta då man ska ut på fiske.
Möter man henne säga de gamla att man
får otur. För ett par år sedan var det en fiskare här som
skulle ut och fiska. Han gick ned mot bryggan. Där mötte han
käringen och han gick rakt hem och for inte ut. De gamla
sade, att om hon gått ut, hade han ej fått en enda fisk.

"En gång skulle jag, som berättar detta. Häxeri.
ut och fiska. Jag satt på bryggan och "stente"
d.v.s. fäste sten som sänken i näten. Då kom käringen och tog
med handen på den av de käppar, som jag hänger näten på. Sedan
gick hon igen utan att säga ett ord. "Nu får du ingen tur",
sade hennes två böder för de skulle också ut på fiske. Jag frå-
gade inte efter det utan satte mitt nät mitt mellan deras -
så här

Men när jag nästa natt skulle "dra" var mitt nät alldeles
sönderrivet och där var lite fisk, men i de två, som stodo på
var sin sida om mitt var inte ett enda häl och de hade mycken
fisk. Så den kvinnan är det allt otur att möta.

7

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Män skyddade fisknäten mot
förhäxning genom att man köpte
räkelse på apoteket. Sedan borrade
man hål i flötens, lade in räkelse
i hålen och satte en plugg för.
Nu kunde ingen illasinnad fö-
häxa nätet.

Skydda nät mot förhäxning.

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

2940

De gamla sa alltid att vi ej fick vissla, sedan det blivit mörkt och i svärmerhet inte på sjön. "Vi vill inte ha bönder på sjön" sa de". "Ni visslar fan till er".

Vissla.

9

LUNDs UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

2940

Bränner man avföring efter en människa
sa de gamle att den fick en ryslig diare
och kunde rent av dö. Lika galet gick det
om man slängde avföringen i rinnande vatten.

Bränna avföring.

10

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

I Låddesborps slott äro vinflaskor inmurade i väggen, det gjorde han som bygde det, fär att det skulle bli tur med slottet.

Mura in vinflaskor.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Jag hade en farbror som när han var Avväärja hög sjö.
ute och fiskade och såg en stor våg komma mot
båten, gick upp på däck och med ena handen, andra höll han i
staget, vinkade han avvärijande mot sjön. Det var för att
"brottet" ej s^e hårta skulle träffa båten.

2940

Det kan man göra om man tager ett föremål ur någon annans båt och lägger det i ens egen. Då får man själv tur och den andre otur. Man kan också ta en fisk ur en annans nät och sätta den i ens eget. Då får man mycken fisk, men den andre får ingenting.

Taga fiskelyckan
från någon.

Förhäxade fiskredskap.

Det var en fiskare i Barsebäck, som var han än satte ut sina sillnäringar äldrig fick fisk i dem. Det tyckte han ju verkade misstänkt i längden. Därför reste han till Annelövskäringen, "Rantan", de kallar', en dag då det var fullt av bråte i näringarna.

"Vet du var dina näringar varit i natt?", frågade "Rantan". - "Nää", sa fiskaren. - "Joo, de har vatt i Lundåkre björke" (dunge på land) & "Vad ska jag då göra för att få ha dem i fred?", - "Jo, du ska koka barks näten (koka dem i vatten där bark lagts ned) i ett litet hus, vars alla dörrar du först ska stänga. När du s' kokar dem kommer den, som velat göra dem ont och vill in men det får inte tillåtas. Istället ska du gå ut och slå näsan i blod p' dem, som kommer. Sen ska du få ha dina näringar i fred", Mannen gjorde som hon sagt och när han kokte näten kom där en käring och ville in. Han gick då ut och slog hennes näsa i blod och sen den natten fick han ha sina näringar i fred.

14

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESÅRKIV

2940

Ett spetsigt föremål fick man aldrig
ge iväg, bort, ty det stack ut vänskapen och
då blev man snart ovän med den, som fått
det.

Spetsigt föremål.

15

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

När det droppade ur näsan brukade
de gamla säga "de e tö ude" eller "de
droppar su tap-skägget".

Dropp ur näsan.

16

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

När ett barn gråt, brukade de
gamle säga "vara gråt så pissar du
inte".

Barngråt.

LUND'S UNIVERSITETES
FOLKUNNIVESARIEN

2940

Skämtsam teck för maten.

Tack förr måd å mätte
skseen forre å fadet ätte.

Skåne
Helsingborg
Döderhöjden
1998 1936

YNGVILS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

18 Kurt Frankmar, matlärare
bör. av Albert Pettersson
född 1894 2940
i Vikhög

Skäntsam uppmaning att äta.

"Ed å ta bug förr i måron kommer rackaren å tar skinned."

19

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

När någon var ond sadde gamler "Han
får titta sig mellan benen tills han blir
god igen".

En som är ond.

20

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Haur e min hus
baur e min batt
haur e tåsen ja lau hos i natt.

Skäntramsa.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

En kulen afton när stormen ven.

En kulen afton när stormen ven
och nattlig kyla låg över sjön
var blomma vissnat var fågel flytt
och ängens gränska i snön sig förbytt.

Min blick mot himlen jag höjde då
vad den var klar vad den var blå
en liten stjärna jag tindra såg
som lyste seglen på stormigt väg.

Och då jag tänkte: "den stjärnan där
ett ljus i natten för seglen är
så vill jag min älsklings spår
och bli hans stjärna varhelst han går.

Må allt i världen bli dött och kallt
jag vill för honom dock göra allt
må vinden sopa var blomma hän
min kärlek trotsat förgängelsen.

Och kan jag icke min älskling få
det hoppet skall för mig återsätta
att var i världen hon finnas må
mitt hjärta skall alltid för vennen slå.

2940

På honom tänker jag var minut
och skall så göra till livets slut
ja, även sedan i grave ns famn
jag drömma skall om hans ljuva namn.

Fareväl min älskling lev nöjd och säll
och njut livets lycka till senan kväll
men glöm ej vännen med eld i själ
evar du färdas fareväl, fareväl.

Min lampa släcknat för länge sen
nu är det midnatt jag är allen
med tår i ögat och bruten röst
hans namn jag viska vill, och finna tröst.

Ja denna visa den diktrad är
utav en flicka så huld och kär
som älskad är av en ung sjöman
och honom hon ej förglömma kan.

23 LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Det var en fredagsmorgon vi for till Backemo.

Det var en fredagsmorgon vi for till Backemo
till den stora heden där vi slita få och gno
där få vi exisera med ... och gevär
ja ni kan tro att det var en stilig militär.

Vi gick ombord på båten allt var en djäklig kost
ja aldrig uti världen vi haft en sådan cost
vi spelte och vi hurrade för vägen den var lång
Överallt var det muaterhet och sång.

På båten fick vi kaffe med bullar må ni tro
men snart så var det tid att lägga till vid holmens ?
och när vi kom i land blev vi ställda på ett led
de skulle se om varandra men var med.

Sen bar det lev mot heden solen brände hett
och upp och ner för det gick som icke fan har sett
den ene gick och sjungde den andre gick och svar
och den tredje i landsvägsdiket for.

24

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Och när vi kom till heden och där indeelta blev
och alles Skånes pojkar kom på tredje kompani
där fick vi uniformer och vilken syn att se
de stod och skrattade så munnen gick ur led.

Den ene fick en rock så räckte till för två
den ene fick byxor som var en aln för små
och därtill en mössa som räckte till för två
ni kan tro att det var en stiligt kronans karl.

Den andre dagens morgon vi till körum väknar upp
det verkte uti baken uti vår arma kropp
det ropades uppställning till gröten skall ni så
ja vi pick med men för oss fick gröten stå.

Och en gång i veckan på fältmarsch vi gick
vi luvså uppå landsvägen med järnbeslagna skor
och när vi väl ha satt oss så få vi laga mat
en bevriring för aldrig vara lat.

LUND'S UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Och när vi väl ha lagt oss uti vår säng så varm
vi vaknar uti natten då blåser det alarm
då få vi maran på oss och sedan ut att gå
ja det är djävligt det kan ni väl förstå.

Men strunt i den som ger sig för det gör inte vi
ty alla Skånes pojkar de ha ett glatt geni
de tänker på den dagen då de ska resa hem
till sin litar och lilla vän.

Ty hundraåttio dagar de tar väl en gång slut
och glöda ifrån ifrån heden vi då skall draus ut
vi då ska ta igen vad vi nu förlorat har
varendaste dag.

Och viljen ni nu veta vem visan diktat har
så haver det en yngling som tjänat kronans karl
på tredje kompaniet exserade han där
nummer tre och trettiofyra det är.

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Vid Kungsholms strand där Mälarens böljer sköljer.

2940

Vid Kungsholms strand där Mälarens böljer sköljer
en liten bit utav vår huvudstad
där står ett gammalt plank som nästan döljer
en lika grå som gammal husfasad.

Men frågar någon vem som bor därinne
jo flickor klädda uti snövit skrud
jo flickor som bytt bort sitt ädla sinne
och syndat har emot Guds sjätte bud.

Jo dessa murar gro av naken karlar
de hays skådat munterhet och skratt
ja dessa murar kunna också tala
om mänsken sorg betalt och sömlös natt.

Men flickor sörjen ej fär vad I blivit
höj stämman upp ja till ett muntert skratt
fär här man en gång börjat leva livet
så tycker jag att det skall levas glatt.

Jag själv som dessa enkla rader skrivit
har lidit skeppsbrott uppå livets hav
jag har fär länge sedan glömt Gud Fader
och seglar nu tills skutan går i kvay.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Dina rosenröda kinder dina ögon så blå.

Dina rosenröda kinder dina ögon så blå
och ett hjärte av fälskhet du bär.
Flicka, tro mig jag liksom dig vid den blåsande vind
tv du vet ej vem du skall hålla där.

Upo^o där här jag tänkt med ett hjärta så ömt
och med kärlekens brinnande glöd
när jag såg på dina ögon och hörde din mun
du var fälsk när du hjärtat åt mig bjöd.

Nu jag bedit här till Gud att du skall bli min brud
och min maka för evigt här på jord
men min bön den blev ej hörd för jag var av för ringa börd
och min fattigdom här bringat mig på fall.

2940

Så rück mig då din falska hand tag avsked utev mig
ty som vänner skall vi skiljs åt
men min kärlek ja den är och den förblir
och mina tankar iler ständigt till dig.

Lärkan svelar i skyn dagen börjar fter gry
höle blommor och blad de slå knopp
och när det för dig blir vår uti Herrans hand det står
för mitt hjärta som vintern är kall.

Men om ditt hjärta skulle så äh en gäng
o, du falstaste flicka vänd om
ty min kärlek för dig ja den är och förblir
och mina tankar iler ständigt till dig.

29

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Och Georg sjöman tog ömt i famnen.

Och Georg sjöman tog ömt i famnen
sin lilla mö och stack ut ur hamnen
han sade, här jag här återstår
så glad med dig uti kyrken går.

Vi seglade med ett skepp Cecilia
ett vackert fartyg med rep och taljor
den 15:de i november stod
de stolta böljorna oss tvärt emot.

Vi seglade framt men ej tillbaka
vi kämpade i 5 och 40 dagar
då fick den stolte seglaren sin kräck
i tu gick seglen och skutan läck.

Ja, allting steg och vinden den blev värre
och hungersnöden stod upp som herre
de hade vatten men inte bröd
då såg de stökarna sin vissa död.

De kastade lott och dräger denne
och lotten faller på Georg sjöman
då blev han ledsen och brast i gråt
skall jag så ung ifrån världen gå.

Emot kaptenen han kniven dräger
med möde han sina ord ledssagar
vilt ropte han jag vill till min vän
och inte skall jag ifrån världen än.

2940

20

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En kamp uppostod och ett skott svämmade
och i sitt blod han till däcket faller
han gick ju under och blev ett lik
de andra rasade vid denna syn.

Förpint av hunger de liket skära
och sedan ner i kabyssen bärta
de låga mältid men glömma att
de hava bortfört sin kamrat.

Och resten saltades ner till spisning
för ingen räddning ej ville visa
då syns en seglare långt borta än
som emot olvcksskeppet styrer hän.

De blevo räddade men ej ur sinnet
pår detta gräsliga ej ur minnet
de fingo alla en stilla natt
Och uti New York de blev landsatt.

Men uppå stranden går den stackars flickan
hon vill slätt ifrån stranden vika
hon vill stå brud men den stackars mö
vet ej att brudgummen maste dö.

2940

Jag hade mig en huld och trogen broder.

Jag hade mig en huld och trogen broder.
till kropp och själ han var så frisk så glad
han tog farväl av fader och av moder
till fjärran land han seglade så han sad.

Ett skouertskepp där låg på Karlshamnsredden
som destinerad var till brittisch hem
de var alla unga glada gosser
som tänkte lämna Sveriges kalla land.

Min broder var en sjuttonårig yngling
av längsta grad han var av sjömans rang
när vattnet sköljer över skutans reling
då har han hundvakt med kamrater mång.

Nu ungas det på väg så tyst och stilla
framöö till under mängen munter säng
fast mången tänker nog på vennen lilla
vars kind han smekat här så mången gång.

Han ledesnade det kan man ej förtänka
han gjorde rymning i en Engelsk hamn
fastän hans kassa blivit något jänkad
då fick han hyra i en norrmans famn.

Sen vänder han till Sveriges stränder åter
att lestaträ allt uti Gävle hamn
fast mor och bror så tvist en tår då gråter
så ojämnt kastas han på böljans kant.

2940

2940

Det var nu sent i höstens kalla tider
då skeppet ständigt nya faror gick
en häftig storm från Bornholm nu det lider
sprang skeppet läck var man i vaktens står.

De blevo räddade i elvte stunden
i tverme dygn de jämnt vid pumpen stått
med spända nerver räknande sekunden
förfrusna äntligen en kom dem nära.

Avmönstring skedde hyrà ny han tager
mot varma södern han nu far hän
och mot Västindien skeppet ständigt jaser
blott för att mista nången trogen vän.

Ty gula febern sjömän ej föraktar
min broder tog han mot med välbehag
uppå ett sjukhus fick han plågas sakta
ty gula jack han släpper ej sitt tag.

Nu slutar jag min lilla enkla visa
den skriven är utav Carl Edvardsson
tv det är broder min som är bortgången
som denne enkla sången handlar om.

33

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

En liten visa jag ämnar sjunga.

En liten visa jag ämnar sjunga
om här är nän som vill lyssna till
inom den muren där som jag sitter
är jag ju tvungen att ta mig något till.

Jag for från hemmet för sex år sedan
min ålder var ju blott sjutton år
förutan penningar f'rutan kläder
men allt gick lyckligt för mig ändå.

Jag tog farväl av min hulda mamma
ty fader min var ju redan död
hon fråga mig varst jag ämna stanna
för att färtjana mitt levebröd.

Jag sade mamma jag kan ej svara
för vinden blåser än hit än dit
men på oceanen jag ämnar fara
och sedan skall jag nog skriva hit.

2940

Så gick jag till min Hulda för sista gången
för att få taga ett ömt farväl,
hon sade vän skall du från mig fara
så tror jag aldrig det. gör dig väl.

Men självan blev jag fast inte länge
för blott en sommar sen tog det slut
sen för jag över och hit till Sverige
till Gällivare jag kom till slut.

I Lappland ligger en liten gruva
väld, tjugo mil ifrån Luleå stad
i denna gruva fick jag arbeta
och långt från hemmet där bodde jag.

Jag glömde bort min lilla Hulda
så att jag knappast till henne skrev
ty jag fick kärlek till andra flickor
som gick på gatorna där och drev.

2940

En pingstdagsafton då jag var drucken
på aftonkvisten jag gick mig ut
för att få skaffa åt mig en flicka
men råka då själv så illa ut.

I hennes ställe jag träffa pojkar
och fulla voro väl de som jag
och där blev slägsmål som jag tillställdes
och jag blev häktad den andradan.

Kanske min Hulda hon är nu gifter
och har så bra men vad har väl jag
inom den muren där som jag sitter
jag mina dager med sorg väl tar.

Nu får jag sluta min enkla visa
med sorg i hårigen jag lägger mig
och sover sött sen till nästa morgon
till dess fängvaktaren han väcker mig.

Hon satt på klippan av den öde stranden.

Hon satt på klippan av den öde stranden
Framför henne ödslig drömmen låg
det blida ögat skyddet hon med handen
och oavläktligt emot västern såg.

När morgonsolens första strålar blänkte
uti österns skyar hon på klippan satt
hon satt där mången gång när sol sig sänkte
och mången ljuv balsamisk sommarnatt.

Hon var så ung så skön jämväl i tårar
med ljusblå ögon och ett hår av guld
Linnea lik i nordens korta värar
så ljuv hon var så ölyg så oskildsfull.

Kära dotter mig tycks som där suttit
en ensam fågels lik vid bäljan blå
din kind är matt det stormar härts därute
kom in han kommer inte förr ändå.

Din luta hänger stum med brustna strängar
din myrten vissnar och din fågel dör
förr ljöd din sång så ljuv bland fjäll och ängar
sjung än du har ju mig att sjunga för.

37

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så har den samma natt han farit
när jag med honom vid hans sida stod
storm ifrån Norden länge haver varit
bakom en molnvägg solen sänkts i blod.

Men dottern log och vinkade med handen
förlåt jag kan ej komma moder kär
då bilden frusit här till is vid stranden
då finna ni mig icke längre här.

Hon siktat mig till sitt bröst och tårar runno
på mina kinder fastän munnen log
då såg jag hur små vita fåglar flögo
likt andeväsen över skeppets bog.

på lätta vingar de framför mig flögo
i vida kretsar jagände varann
jag frågade vilka dessa fåglar voro
de äro mina budskapsade han.

De följa mig utöver vida havet
likt goda änglar sända utav Gud
och här jag själv från dig sänks ner i graven
jag sänder en av dem till dig med bud.

2940

38 LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2940

Ty du skall veta när min tid är liden
farväl min älskade och gråt ej mer
om mina öden växlar här i tiden
vi råkas ju en gång till sist ändå.

Hon kysste mig och knappt var kyssen brunnen
på mina kinder då min dröm var slut
min dröm lik morgondimman var försvunnen
och jeg i stugan ensam som färut.

Se därför moder sitter jag vid stranden
och ser mot västern där hans skepp försvann
ty förrän böljen frusit här vid stranden
hans budskap kommit eller också han.

Och våren är och sommaren är försvunnen
och det blir högt igen bland nordens fjäll
och röda skyar uti östern skymmer
och brasen sprakar uti spiselns häll.

Hur skövlad var ej landets fägning vorden
var blomma rycktes bort av storm och vind
i vida kretser kommer snön på jorden
men ännu vitare var jungfruns kind.

29

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKOMINNEBARKIV

2940

Hon sätter ej mer hon satt med brustet öga
likt marmorbildens på en älsklings grav
den yttre världen brydde henne före
vad visste hon väl mer för glädje av.

Det blev mörkt och lungt i hennes sinne
och drömmade hon där vid stranden sätt
och lägt blev stugan det blev kvavt därinne
och hon gick ut en mörk novembernatt.

Hon satte sig på klippan intill stranden
där förut hon suttit mången gång
den trötta pannan stödde hon mot handen
och lyssnade till morgonsolens sång.

En ensam stjärna ibland molnen blänkte
en fågel kom i snövit fjäderskrud
sitt huvud tätt till hennes öra tryckte
och viskade din älskling är hos Gud.

Han beder dig se här de ord jag bringar
med dödslik fara hon ur dvalen spratt
en fiskmås fläg förbi på lätta vingar
en vilnad lik uti den mörka natt.

2940

Men bakom brustna moln vid himlaranden
satt månen lyssnande till stormens hot
och av en svallvåg fördes uppå stranden
ett bleknat lik tätt intill jungfruns fot.

Och månen sken uppå den bleka panna
och på dess evigt brustna ögonbryn
men ännu blekare var lille Anna
hon visste nog vem som den döde var.

Hon sjönk intill hans bröst och tårar runno
likt ett majregn ner på vårens där
och hennes själ och hans till himlen fördes
och morgonsolen sken på tvenne lik.

Man lade dem i samma grav vid stranden
av deras hembygds välbekanta hav
och vem som vill kan ännu se vid stranden
de båda ungas snart förglömda grav.

2940

O, du min vän som står i blommans fägring.

O, du min vän som står i blommans fägring,
liksom en ros som nyss utsprungen är
tag mot en rad som sändes av en yngling
vars namn för dig ej något värde bär.

Vad är mitt krott vad har jag mot dig brutit.
men jag så hårt skall straffas utav dig
i gravens ro jag hünkar vara slutens
ty endast där finns ro och tröst för mig.

Jag ville glömma dig om möjligt vore
men ack det står ju inte i min makt
ty om jag än till världens ände före
så är du för mig där du dyra skatt.

Men ett jag beder dig var from och trogen
ty det är nog att mig du narrat har
den dan kan komma då du kan bli mogen
och stå med skam och sorg i livet kvar.

2940

Blir du förförd av denna usla ära
blir du förförd av detta tomma guld
det hjälper ej jag vill dig detta lära
du ej därmed betala kan din skuld.

Dock är det fåfängt till ett kunna hoppas
bevaka dig som är så kall och hård
när tidens blomma en gång börjar knoppas
då fällas skall en tår uppå min vård.

När så en gång du nalkas till min gömma
och frågar sakta vem som vilar där
jo, det sör den som aldrig kunde glömma
och som i döden hade dig så kär.

Vissat är du börd men då skall hjärtat brista
och tårar trilla skall uppå min grav
farväl min forna vän det är det sista
det sista ord utav en troven slav.

2940

En sommarafton i gröna lunden.

En sommarafton i gröna lunden
jag ensam satt och betänkte mig
på forna dagar på flydda stunder
på lilla vänjen som jag har kär.

Den tanken är väl till att förglömma
den far i minnet liksom en ström
men flickans kärlek den kan man gämma
den bor i hjärtat liksom en dröm.

En rik mans dotter hon mig förtjuste
hon bad mig älska sig så innerlig
hennes hjärta klappade hennes öga lyste
som klara stjärnor vid nattetid.

Jag gick mit ut att höra fågelkvitter
och näktergalens ljuya sång
likt turturduven där hon sitter
med runda ögon och oskuldsfamm.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
44

2940

Ty se min yngling jag vill lova
jag vill dig skänka min trogna hand
om jag kan veta att du mig älskar
om jag får bliva din lille vän.

När hennes fader fick det att veta
att hon var älskad utav mig
då blev han vredes uti sitt sinn
han sade detta skall aldrig ske.

Så skicka henne till främmen länder
för att hon skulle förglömma mig
men jag fick stanna på Sveriges stränder
Med sorg och seknad uti mitt sinn.

Sju år förgingna med kval och smärta
med sorg och längtan uti min själ
ej svar jag finner uti mitt hjärta
bod dag och natt är du i mitt sinn.